

החלכות נטילות ידים סימן קסב
 (יה) הלכלוך וכל דבר שחוצץ, ואחריו שופך עליהם פעם שנית, וגם אלו המים (ט) הם בטמאים, ואחריו שופך עליהם פעם (כ) שלישית לטהר המים שעל גבי הנדנים. ואם אין בנדים ללבוש ודבר החוצץ, שופך על שתי ידיו (כא) רביעית כבת־אחת ואין צריך מים שניים: והנה והוא הדין אם היו לו (כב) מים רבים, ורוח החלה מעט כדי להסיר הלכלוך ואחריו שופך רביעית כאחד ואין צורך מים שלישים. הנוטל ידיו, (כג) צריך (ג) לשפשףם (כד) זו כוונתו (פייטניו פ' י"א מהלכות טהרות ופ"ג והר"ש פ' כל הבשר): **ג** נטיל (כה) מקצת ידו והסור והנטיל (כו) הנשאר מידו, הרי ידו טמאה (כז) כמו שהקטנה, (כח) דאין נטילה להצניח. 'ואם צדו יש על מקצת היד שצטט בתחלה (כט) טופח עליה מקצת להטשים, (ל) הרי

באר היטב
 (ג) לשפשפם. אפילו אם שפך על כל היד רביעית. וא"כ גם מי שפספף אח"כ זו כוון, שהרי רביעית כביא הרי כטבילה, ט"ז:

באר הגולה
 התוספות הליון ק"ו שכתבו, דאף דבמשנה נדנים לא נזכר צריך לנטילה אלא ב' פעמים, צריך לשפך עוד פעם אחת מקום להעביר הלכלוך, והנתיק את ג' פעמי' ור"ש ומהר"ם וצמצם העביר התעצב הוא משנה והנתיק מפרשת כריתים. אלא דאח"כ לאשטיעין ולא ניטא דקשר אם יגבר התעצב פעם ששופך על נטילה גופא. אלא צריך פעם שלישית להעביר התעצב מקום דוקא, כפ' נראה שפשיית פגמים. והנה בפתיחותיו ושלחן ערוך פ"ט לעצם, ודפסן זה ששופך להעביר התעצב הוא מותרת רביעית עצמה, והוא קשה לכאורה מאד, דאס"כ נפתח משער רביעית קום נטילה, ודאס"כ לפי דעת המשפ"טים לעיל בסיון קס"ד צריך להסירו קלל קום צריך לשפך כל הרביעית לידים של אח"כ, כמבאר שם. מכל מקום ככלי וכלי עצמא צריך שיהיה רביעית שקלה דוקא לראשון שאב טהל, ומצאתי שקבר הגי'ש כזה הולכות, והכל לצורך טהרה ידים הוא, אבל מכל מקום אינו מושב כזה גי'ש, דלכאורה נראה בפשיטות דבעברת התעצב אינו אלא הנקה לנטילה, ומיכרי התוספות עצמן אין מוכיח פירושו הית"י ודוקאם לטל פעם זה מהרביעית עצמה, דלא קנהו אלא פעם הדין צריך פעם אחת מקום להעביר התעצב, ולהשמיטו דלא יערכים בעת הנטילה גופא ומגיל, אבל יש לומר בפשיטות והנה בפ"ט אחרים ולא בני רביעית של הנטילה, וגם מספיק דכן הוא פגמים, דכיון דהם עצמם חבובי משנה נדנים מדי כריתים נקיות, ואס"כ שער רביעית הוא כריתים נקיות, ומג"כ לפחות המשער שגם ללכלכות, והרי"א, אף אם נקשר פירושו הית"י ודוקא בדפוס, הוא מלתא חזקה שלא נזכר זה בשאר האשונים, ומתראבי משמע להקרא דאין לפתח משער רביעית מים בשתי פעמים בשום אופן, שקבר הנה המשער ששגור תהיל קנה יטל קנה הדין, והלא זה המשער הוא אף כריתים נקיות, ואס"כ אם נפתח מעט כטביל היתה התעצב לא יעלה לו נטילה, וכרי הראב"ד הובא ככ"ב^[14], וצ"ל מן מוכיח להחלה להמיר כזה, וכשצריך לנקות ידיו ואין לו רק רביעית מים, וכל לנקותים מים

בבת־אחת, השעם, ורביעית כבת־אחת עשויה כמקוה דמטהרת וגם המים טהורים הם, ולכן אין צריך למים שניים. וכשהיה על ידו ללבוש ודבר חוצץ, ודא צריך לשפך קצת מהרביעית להסיר הלכלוך ולא נשאר הרביעית שלמה, בעל־פירו צריך לשנים דוקא. ונדב (ח) דגש אומרים דמן הדין צריך לעולם מים שניים, ואם אין לו רק רביעית, ישפך מקנה בשתי פעמים, ואפילו אם נוטל רביעית כבת־אחת או על כל יד ויד רביעית פעם עצמו, צריך אחריו בסיון מים שניים. וכתב התי"אם ידש' לנהוג פן, לטל רביעית על כל יד וגם שניים, וכל זה הוא רק לכתחלה אם יש לו מים מופנים, אבל לטהר אחר זה (יט) נראה דאין צריך, דרב הפוסקים הקלו כזה, ובסתמא המתבר דבר רביעית כבת־אחת אין צריך לשניים^[15], וכן נראה דעת האחרונים: **(כב) מים רבים**, הנה אפילו רק מעט יותר מרביעית, כתיב שהיה לו להסיר הלכלוך וישאר הרביעית שלמה (מ"א): **(כג) צריך לשפשפם** וכו'. הנה (ט) אפילו נוטל רביעית על כל יד ויד, (כ) וכן מטביל ידיו: **(כד) זו כוון**, ונראה שח"כ כתיב להעביר היטב היטב^[16], (כז) והוא רק לכתחלה ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18]: **ג** **(כה) מקצת ידו וכו'**. שפספף אחת לא הניגוע המים עד הפרק שהוא שער הנטילה בסיון קס"ד צריך ה, עין שם, וכלל חד וחד כדאית לה שם, ובה להטילים הנשאר מידו אחריו כשקבר נגב קצת מהשופך הראשונה, ולא נשאר עליה מים טופח על־קמת להטשים: **(כו) הנשאר מידו**, אבל אם בחוספה הטיל מים על כל היד, (כז) שפיר דמי: **(כח) כמו שהקטנה**, וצריך לטל מחדש על כל היד (כט) כדיון נטילה, (כ) ואין צריך לנגב מתחלה^[19]: **(כח) דאין נטילה להצניח**, ורצה לומר, (כ) דאין צריך נטילה בקך: **(כט) טופח על־קמת להטשים**, הנה ששאר עליה מים ל"כך שמונע בה יטב ידו עד שייכל להטשים לקומם אחר, על"כ אין אומרים ולא קצתה עוד נטילה הראשונה ומצטרפין יחד, והנה כנטילה אחת: (ל) הרי זו טהורה, ונדוקא בדיעבד אין צריך לחזר ולטל, שער הצניח

(ט) והרי"א נראה שזה א"כ ופס' דפסח הראשון שרי אף להצניח, והפרי"מרים הנה הצריך עיון, ומשמע דחש על לפסח הראשון דין נטילה, מכל מקום מספיק דאין להחמיר כזה, ובאמת אין זה בכלל נטילה רק הנגה לנטילה, וכמו שכתבנו בבאר היטב: (ז) הוא ודעת מהר"ד והרשב"א, וקצת משמע מבאר הרי"א דהחמיר בפשיטת, עין שם ד"ה ואם: (יט) והנהגה פן נראה דיש לו להטותה שיהיה בזה נדר, וכמו שכתבו האחרונים עיון זה בסיון קס"א^[16]: (טז) ט"ז, ודא מבאר בסעוד ד' בשי"ט: (כ) (כ) דר"ש: (כ) אף בדור"ש ור"ש מספקא להו כזה ודאפטר צריך לנגב מתחלה, פון ולקטנבים פשיטא לה פסק המחבר לקלא דלא צריך לנגב מתחלה, פן משמע בבית"א וכן כתב בספרי אר"י: (כ) הנה או ישפך רביעית על כל יד או ישפך מים ראשונים ושניים, וכל בפשיטת: (כ) פן משמע בספרי פקדויה תהיל ופשיט דעת רש"י שהתענין המספר פחות: (כז) מן גבולים, עין שם באר"י: (ט) מן ארבעה, וליא העסקתו דברי רש"י דמכרי ראה

החלכות נטילות ידים סימן קסב

ביאורים ומוספים

משנ"ב ס"ק יח
 כמו טיט וכיוצא בזה דבר החוצץ כנטילה^[14].

13) החזירא (א"ר ח' ס' כר ס"ב ק) העיר, שכיון משמעות דברי הראשונים והשו"ע שהמים בעצמם אף בלא שפשוש מעבירים את הלכלוך, אם כן הוא שאין כאן חשש על נטילה על גבי חציצה, שהרי כיון שהלכלוך עובר על ידי המים והמים באים על עצם היד אין כאן חציצה, ולכן ביאר החזירא, שהסיבה שצריך לנקות ידיו החוצצים.

משנ"ב ס"ק יא
 לטל רביעית על כל יד וגם שניים^[15] וכו', דבר רביעית כבת אחת אין צריך לשניים^[16].

14) החזירא כתב (שם ס"ק ל) שראשי לכתחלה לטול כל הרביעית בבת אחת ולהסתפק במים ראשונים בלא מים שניים, וכן נהג (אחרות רבינו ח"ג עמ' ר"ח) לטול פעם אחת רביעית מים ברווח על כל יד יחד, ולא לטול מים שניים, אכן הגרי"י קניבסקי נהג (שם) כדברי החזירא, ואף ששפך על כל יד רביעית חזר ונטל מים שניים.

15) כשנטל רביעית פעם אחת, כתב החזירא (א"ר ח' ס' כר ס"ק ל ד"ה שטא) שאין צריך לרוקק לשפוך בנותח, אלא רשאי לשפוך את כל מי הרביעית בבת אחת (אף הביא שילדעת הרמב"ם צריך לכתחלה לטול בנותח, והוסף במקום אחר (טהרות ידים ס"א י ס"ק יב ד"ה פ"ב מ"א) ששטמו של הרמב"ם שבכך המים מנקים יותר טוב).

שער'צ ס"ק יח
 וכמו שכתבו האחרונים עיון זה בסיון קס"א^[16].

16) נראה שכוונתו למה שהביא בבאר היטב (שם ס"ק ז') בשם הבית יוסף, על דבר השו"ע (שם ס"ד) שראוי לנהוג כדעת המחמירה בשיעור מקום הנטילה, שכתב שם שיהנה בתחילה שלא מקבל עליו כחובה שטא פעם אחת לא יהיה לו מים כל כך, ושכן ראויו להתנות ככל דבר שאדם רוצה להחמיר על עצמו.

משנ"ב ס"ק יח
 אמנם החזירא כתב (א"ר ח' ס' כר ס"ק ב) שצריך לנגב ידיו קודם שבא לטול מחדש (וכן כתב הרמ"ב (ידים פ"א מ"א)), שכיון שצריך נטילה מחדש, נמצא שהראשונים שבאו על מקצה היד לא הועילו לנטילה כלום והרי הם במים טמאים שישנם על ידו בשעת נטילה שלא בדרך נטילה, ואם לא ינגב ישבו ויטמאו את היד ואת המים הנוספים שיטול עליה. לפי שאין בכח מים שניים לטהר אלא מים שבאו על היד כחלק מהנטילה, והורה לגרי"ח קניבסקי (אחרות רבינו ח"ג עמ' ר"ט), שכאשר שבאנוע הנטילה טמטהו טיפה מים על ידו, לנגב את כל היד ולחזור ולטול (ואפשר שבמקרה כזה שגריע המים האחרים על ידו באמצע נטילה, אף לדעת המשנ"ב המים נטמאו, וכעין מה שכתב שבה"ש ס"ק יח לז).

17) ולענין הומון שבו ישפשוש ידיו, המג"א (ס"ק ח) כתב שראוי להטותה ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].
 18) והוא רק להעביר הלכלוך היטב היטב^[16].
 19) ודא רק להעביר ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].
 17) ולענין הומון שבו ישפשוש ידיו, המג"א (ס"ק ח) כתב שראוי להטותה ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].
 18) והוא רק להעביר הלכלוך היטב היטב^[16].
 19) ודא רק להעביר ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].
 17) ולענין הומון שבו ישפשוש ידיו, המג"א (ס"ק ח) כתב שראוי להטותה ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].
 18) והוא רק להעביר הלכלוך היטב היטב^[16].
 19) ודא רק להעביר ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].
 17) ולענין הומון שבו ישפשוש ידיו, המג"א (ס"ק ח) כתב שראוי להטותה ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].
 18) והוא רק להעביר הלכלוך היטב היטב^[16].
 19) ודא רק להעביר ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].
 17) ולענין הומון שבו ישפשוש ידיו, המג"א (ס"ק ח) כתב שראוי להטותה ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].
 18) והוא רק להעביר הלכלוך היטב היטב^[16].
 19) ודא רק להעביר ולא לעמבא^[17], ועין בב"ח^[18].

אמירת תהילים לעילוי נשמת מרן החפץ חיים זיע"א ביום פטירתו

ישפשוש ידיו (אך לענין הברכה כתב שיברך קודם הניגוב).
 18) אכן בלקוטי מהרי"ח (ח"א עמ' ק, ב) הביא מספר דרך סעודה (למחרים פאפראש), שבכלי ובמים ובנטילה ובשפשוש מרומים טרות גדולים, וכעין זה כתב הכף החיים (שם) שעל פי המקובלים יש לשפשוש את ידיו, והוסף, שאף שבפרי עץ חיים ובעלת תמיד משמע שמספיק פעם אחת, בסידור הרש"ש כתב יש לשפשוש שלש פעמים (והביא שם מה יש לכוון בכל שפשוף).

ידיך עשויני ויכוונני הבינני ואלקמה מצותיה: ור'א"ר: ראוני וישמחו פי לדברך יחלתי: ידעתי ד' פי צדק משפטיך ואמונה עניתני: יהי גא חסדך לנחמני פאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה פי תורתך שעשעני: יבשו ידדים פי שקר ענותוני אני אשית פסקודיה: ישובו לי יר'א"ר וידעי עדותיה: יהי לבי תמים בקשיך למען לא אבוש:

שרים רדפוני חסם ומדברך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך קמוצא שלל רב: שקר שואתי ואעקבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מקשול: שפרתי לישועתך ד' ומצודתי עשיתי: שמרה נפשי עדותי ואהבם מאד: שמרתי פקודיה ועדותי פי כל דרכי גגדך:

ראה עניי וחקלצני פי תורתך לא שכתתי: ריבה ריבי וגאלני לאמרתך תני: רחוק מרשעים ישועה פי חקדיך לא נרשו: רחמיך רבים ד' כמשפטיה תני: רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי: ראיתי בגדים ואחוקטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה פי פקודיה אהבתי ד' חסדך תני: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה:

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת ד': אשרי נצרי עדותי בכל לב: דרשוהו: אף לא פעלו עולה בדרךיו הלכו: אמה ציותה פקדיה לשמר מאד: אחלי יכנו דרכי לשמר חקדיך: אז לא אבוש בהבטי אל כל מצותיה: אודך בישר לכב בלקדי משפטי צדקה: את חקדיך אשר אל תעובגי עד מאד:

לעולם ד' דברך נצב בשמים: לוד ודר אמונתה בוננת ארץ ומעמד: למשפטיה עמדו היום פי הכל עבדך: לולי תורתך שעשעני אז אבדותי בעניי: לעולם לא אשכח פקודיה פי גם חיתני: לה אני הושעני פי פקודיה דרשתי: לי קווי רשעים לאבדני עדותיך אהבנו: לכל תכלה ראיתי קץ חקכה מצותה מאד:

משנ"ב ס"ק יח
 ואין צריך לנגב מתחלה^[19].

22) וכעין זה כתב בביה"ל לעיל (ס"ב ד"ה הנוטל) לענין מים ראשונים שנטל כדי להסיר הלכלוך מעל ידיו, שאין צריך לנגב כיון שאינם נטמאים בנטילה זו, וכן כתב התהלה לרוד (ס"ק ב) אך משנטל חצי יד אוני צריך לנגבה קודם שנטל מחדש על כל היד, כפ' מטעם אחר, שאפילו שהמים שעל ידיו טמאים, מי"מ אין טומאתם אלא מחמת היד הווי עצמה, ולכן מועילים המים השניים לטהרם.

אמנם החזירא כתב (א"ר ח' ס' כר ס"ק ב) שצריך לנגב ידיו קודם שבא לטול מחדש (וכן כתב הרמ"ב (ידים פ"א מ"א)), שכיון שצריך נטילה מחדש, נמצא שהראשונים שבאו על מקצה היד לא הועילו לנטילה כלום והרי הם במים טמאים שישנם על ידו בשעת נטילה שלא בדרך נטילה, ואם לא ינגב ישבו ויטמאו את היד ואת המים הנוספים שיטול עליה. לפי שאין בכח מים שניים לטהר אלא מים שבאו על היד כחלק מהנטילה, והורה לגרי"ח קניבסקי (אחרות רבינו ח"ג עמ' ר"ט), שכאשר שבאנוע הנטילה טמטהו טיפה מים על ידו, לנגב את כל היד ולחזור ולטול (ואפשר שבמקרה כזה שגריע המים האחרים על ידו באמצע נטילה, אף לדעת המשנ"ב המים נטמאו, וכעין מה שכתב שבה"ש ס"ק יח לז).

ידיך עשויני ויכוונני הבינני ואלקמה מצותיה: ור'א"ר: ראוני וישמחו פי לדברך יחלתי: ידעתי ד' פי צדק משפטיך ואמונה עניתני: יהי גא חסדך לנחמני פאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה פי תורתך שעשעני: יבשו ידדים פי שקר ענותוני אני אשית פסקודיה: ישובו לי יר'א"ר וידעי עדותיה: יהי לבי תמים בקשיך למען לא אבוש:

שרים רדפוני חסם ומדברך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך קמוצא שלל רב: שקר שואתי ואעקבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מקשול: שפרתי לישועתך ד' ומצודתי עשיתי: שמרה נפשי עדותי ואהבם מאד: שמרתי פקודיה ועדותי פי כל דרכי גגדך:

ראה עניי וחקלצני פי תורתך לא שכתתי: ריבה ריבי וגאלני לאמרתך תני: רחוק מרשעים ישועה פי חקדיך לא נרשו: רחמיך רבים ד' כמשפטיה תני: רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי: ראיתי בגדים ואחוקטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה פי פקודיה אהבתי ד' חסדך תני: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה:

לשימיעת תבנית החיוון המיוחדת 92 - 92 - 380 - 072 • לקו השיעורים של 'דרשו' - 4992 * לקבלת דף לימוד זה באימייל או לוח לימוד 'הדרך היומי בהלכה', לפתיחת שיעור חדש ב'דף היומי בהלכה' של 'דרשו' dirshu@dirshuglobal.org • למידע כללי על מבחני 'דרשו' ומוקדי המבחן - בעמודות נדרים פלוס

90 שנה לפטירתו של מרנא ה"חפץ חיים" - ר' ישראל מאיר הכהן מראדן זי"ע
 כל השונה הלכות בכל יום
 מובטח לו שהוא בן עולם הבא

זכויות ביומא ליום הדין מצטרפים ללימוד 'הדרך היומי' בהלכה של 'דרשו' כ"ד אלול תשפ"ג

<div></div>	<div>קסב הגהקה וַשְׁפֹּשׁוּ הַיְדִים בְּנִטְיִלָּה, וּבֹו י' סְעִיפִים: </div>
א (א) הַנְּטוּטִל (ב) צָרִיךְ (ג) לְהַגְבִּיחַ יָדָיו (ד) הַדְּהַנּוּ (ו) רֹאשִׁי (ז) אֲצָבְעוּתָיו לְמַעְלָה, כְּבָאֵר הַיְטָבָה	<div>בְּבֵּאֵר הַיְטָבָה</div>
<div>רְאוּ לַתְּהוֹמָה בְּכַל דְּבַר שְׂאֵרָם רֹעֵה לְהַחֲמִיר עַל עֲצֻמוֹ (בית־יוסף), וְאִם הָיָה מְלַלְהוּ, לְכַלֵּי עֲלָמָא צָרִיךְ לָלֵךְ נְטִיילָה, וְעַן סִי'וּ:</div>	<div>בְּבֵּאֵר הַיְטָבָה</div>
<div>וְהוֹסַפְתּוּ וְהֵרֵאשׁוּ עַד וְעוֹד כִּפְתָּה רֹאשֵׁינוּ, וְאֵךְ לְכַחֲתֵלָה רְאוּ לְהַגֵּה כְּדַעַה הִרְשִׁינֵנוּ וְהִרְשִׁינֵנוּ וְהָיָה רִדְדָה דְּסִרְתָּא הוּא וְיַסְק נִשְׁכָּה סַפְלִיגָא, וְכַתּוּב שְׂכָמָה בְּבִית־יוֹסֵף, וְהַלְבִּיחַ דְּעִמִּי יֵשׁ לְעִין כְּזֵה כְּעָרְךָ הָיָה, וְהֵנָּה אִיךְ דְּבִית־יוֹסֵף כִּסְבָּה דְּבַדְעָה תְּרַמְכִּים אִין הַכְּרַע, כְּכִר כִּסְבָּה סַמְאֵר־דְּרִבְדִּי דְּבִקְאָתָּה מוֹכַח מְפַשְׁטִיתוּ דְּכַרְדִּי וְזִסְכֹר כְּדַעַת הַרְרִי', וְהַתְּקַבָּה בְּסַתְקָא עַד עֲלִי־דְרִסְתָּךְ וְדִינִים גְּבוּרַת הַרְרִי' דְּעַד הַפְּרָק לְעוֹלָם הוּא מְקַיָּם מִתְּרָן, וְהוּא חֲבוּר בֵּן הַיָּד וְקַנְהַה חַרְדִּיעַ, דְּאִילוּ לְדַעַת הַחֲסִיפָא וְיַסְפָּאס הֵיזַל לִי לְפָרֵשׁ עַד אִינְךָ פְּרָק, וְכִפְיִ שְׂדִיקוּן בַּסְּלַמְרִי וְכַנּוּ יוֹהֵה וְהֵרֵאשׁוּ כְּבִית־הַרְרִי' שְׂפָסָם בָּן, וְגַם כִּרְיָה סְבִירָא לַה כֵּן, כִּי כִּסְבָּה כְּבִנְנוּ יוֹהֵה, וְגַם הַשְׁפִּיכָא סְבִירָא לַה הִכִּי לְדִינָא כְּדַעַת הַרְרִי', עִין שְׂפָרֵשׁ מְקַרָּה בְּדַעַת הַרְרִי' אִיךְ לִפִּי גִרְסָא שְׁלֵמָה וְעוֹמְשִׁוּמָא מְחִיבָא יוֹסֵי, וְלְדַעַת רַשִׁי' וְהוֹסַפְתּוּ אִתָּא קִנְיָה בְּרַסְק, עַל כֵּל יָד יָד בּוּד, וְדַעַת רַב הַפּוֹסְקִים דְּאִין צָרִיךְ לְמֵימֵן שְׂנִימִים, וְכֵן כִּסְבָּה הַמְּחַבֵּר לְקַמְהָ סַסְרִין ד', וְאִמְרָה בְּגִמְרָא דְּהַנְטוּטִיל צָרִיךְ שְׂנִיבִיעַ יָדָיו, שְׂלֵא יִצְאוּ מִיּוֹם חוּץ לְפָרָק וְיַחְזוּר וְיַטְמָאוּ הַיְדִים, וּפְרַשְׁתוּ הַקְּפָרְשִׁים דְּהִינְהוּ דְּחִישְׁרִין שְׂמָא יִצְאוּ מִקַּעַט מִיּוֹם הֵרֵאשִׁינוּ כְּמִיתָא דְּכַרְדִּי וְהוּא פְּלִיג קוּמִי כְּהוּא יַסְפָּא לְשִׁטָּא לְהַחֲמִיר.</div>	<div>מְשִׁנָּה בְּרִוְרָה</div>
<div>יִזְכַּל לְסַפֵּךְ עַל דַּעַת הַפְּקִילִין, וְתַבְתּוּ הַאֲחִיזוּנִים, דָּאָם פִּסְתָּה יָדוֹ א (א) הַנְּטוּטִל וְכוּ', אֲקָרִים הַקְּדָמָה קְצָרָה, כְּפִי הַמְּבַאֵר בְּסוּר וּבִית־יוֹסֵף וּבְיַתְרָה הַפּוֹסְקִים, כְּדִי שְׂתַקְרָאוּ אֵילוּ הַסְּעִיפִים, וְהוּא: הַגֵּה נְהַבָּאֵר בְּסִימָן קַנְה, וְדַעַסֵּם נְטִיִלָה יָדִים הוּא מְשִׁמֵם הַיְדִים עַסְקָנִיחַת הֵם וְלָכֵן נוֹרֵד לְחַלְקֵן כְּמַטָּה, אִם לֹא שְׂטִיטְהֵרָם א (א) וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית בְּרַב־עֵינִית מִיּוֹם: (6) וְצָרִיךְ לִשְׁל שְׁנֵי פְעֻמִּים עַל יָדָיו, דְּבִשְׂפִיכָה רֹאשׁוֹנָה מְטַהֵר יָדָיו, אֲכָל הַסִּים עֲצָמָם טְמֵאִים הֵם, שְׁנַטְמָאוּ אִתָּא לִטְוֵל אִם לִטְוֵל אִם לִשְׂעוּת הַדַּחֵק, אִךְ בַּחֲרַד הַאֲמַנְטִיבָה מוֹתֵר לְכַתְחִילָה, וְגַם אִם יֵשׁ בּוּ בִּישׁוּרִים יֵשׁ מְקוּם הַחֵקֵל עַל יָדוּ פְרִיסַת וְיִלְוִן, וְיִמְנִי אַתְּ הַבְּרַכָּה תְּמִיד יֹאמֵר בַּחוּץ, וּבִשְׂרִית אֹרֵךְ לְעִינִין (חֵיא) (וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית אִין יוֹדוּ טוֹהוּרַת אִם לֹא נְטַל מִיּוֹם שְׁנִימִים, וְלֹא יוֹעִיל לְגַבֵּב יוֹדוּ לְאַחַר מִיּוֹם רֹאשׁוֹנִים בְּפֹחוֹת מְרַב־עֵינִית אִפְּלוּ בְּדִיעִבְדוּ, וְרֹאה כִּי שֶׁהַבֹּאנִי בְּשִׂמּוֹ לְהַלְלֵן (סִיק נוּ).</div>	<div>מְשִׁנָּה בְּרִוְרָה</div>

יִזְכַּל לְסַפֵּךְ עַל דַּעַת הַפְּקִילִין, וְתַבְתּוּ הַאֲחִיזוּנִים, דָּאָם פִּסְתָּה יָדוֹ **א** (**א**) **הַנְּטוּטִל וְכוּ', אֲקָרִים הַקְּדָמָה קְצָרָה, כְּפִי הַמְּבַאֵר בְּסוּר וּבִית־יוֹסֵף וּבְיַתְרָה הַפּוֹסְקִים, כְּדִי שְׂתַקְרָאוּ אֵילוּ הַסְּעִיפִים, וְהוּא:** הַגֵּה נְהַבָּאֵר בְּסִימָן קַנְה, וְדַעַסֵּם נְטִיִלָה יָדִים הוּא מְשִׁמֵם הַיְדִים עַסְקָנִיחַת הֵם וְלָכֵן נוֹרֵד לְחַלְקֵן כְּמַטָּה, אִם לֹא שְׂטִיטְהֵרָם **א** (**א**) **וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית בְּרַב־עֵינִית מִיּוֹם:** (6) **וְצָרִיךְ לִשְׁל שְׁנֵי פְעֻמִּים עַל יָדָיו, דְּבִשְׂפִיכָה רֹאשׁוֹנָה מְטַהֵר יָדָיו, אֲכָל הַסִּים עֲצָמָם טְמֵאִים הֵם, שְׁנַטְמָאוּ אִתָּא לִטְוֵל אִם לִטְוֵל אִם לִשְׂעוּת הַדַּחֵק, אִךְ בַּחֲרַד הַאֲמַנְטִיבָה מוֹתֵר לְכַתְחִילָה, וְגַם אִם יֵשׁ בּוּ בִּישׁוּרִים יֵשׁ מְקוּם הַחֵקֵל עַל יָדוּ פְרִיסַת וְיִלְוִן, וְיִמְנִי אַתְּ הַבְּרַכָּה תְּמִיד יֹאמֵר בַּחוּץ, וּבִשְׂרִית אֹרֵךְ לְעִינִין (חֵיא) (וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית אִין יוֹדוּ טוֹהוּרַת אִם לֹא נְטַל מִיּוֹם שְׁנִימִים, וְלֹא יוֹעִיל לְגַבֵּב יוֹדוּ לְאַחַר מִיּוֹם רֹאשׁוֹנִים בְּפֹחוֹת מְרַב־עֵינִית אִפְּלוּ בְּדִיעִבְדוּ, וְרֹאה כִי שֶׁהַבֹּאנִי בְּשִׂמּוֹ לְהַלְלֵן (סִיק נוּ).**

יִזְכַּל לְסַפֵּךְ עַל דַּעַת הַפְּקִילִין, וְתַבְתּוּ הַאֲחִיזוּנִים, דָּאָם פִּסְתָּה יָדוֹ **א** (**א**) **הַנְּטוּטִל וְכוּ', אֲקָרִים הַקְּדָמָה קְצָרָה, כְּפִי הַמְּבַאֵר בְּסוּר וּבִית־יוֹסֵף וּבְיַתְרָה הַפּוֹסְקִים, כְּדִי שְׂתַקְרָאוּ אֵילוּ הַסְּעִיפִים, וְהוּא:** הַגֵּה נְהַבָּאֵר בְּסִימָן קַנְה, וְדַעַסֵּם נְטִיִלָה יָדִים הוּא מְשִׁמֵם הַיְדִים עַסְקָנִיחַת הֵם וְלָכֵן נוֹרֵד לְחַלְקֵן כְּמַטָּה, אִם לֹא שְׂטִיטְהֵרָם **א** (**א**) **וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית בְּרַב־עֵינִית מִיּוֹם:** (6) **וְצָרִיךְ לִשְׁל שְׁנֵי פְעֻמִּים עַל יָדָיו, דְּבִשְׂפִיכָה רֹאשׁוֹנָה מְטַהֵר יָדָיו, אֲכָל הַסִּים עֲצָמָם טְמֵאִים הֵם, שְׁנַטְמָאוּ אִתָּא לִטְוֵל אִם לִטְוֵל אִם לִשְׂעוּת הַדַּחֵק, אִךְ בַּחֲרַד הַאֲמַנְטִיבָה מוֹתֵר לְכַתְחִילָה, וְגַם אִם יֵשׁ בּוּ בִּישׁוּרִים יֵשׁ מְקוּם הַחֵקֵל עַל יָדוּ פְרִיסַת וְיִלְוִן, וְיִמְנִי אַתְּ הַבְּרַכָּה תְּמִיד יֹאמֵר בַּחוּץ, וּבִשְׂרִית אֹרֵךְ לְעִינִין (חֵיא) (וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית אִין יוֹדוּ טוֹהוּרַת אִם לֹא נְטַל מִיּוֹם שְׁנִימִים, וְלֹא יוֹעִיל לְגַבֵּב יוֹדוּ לְאַחַר מִיּוֹם רֹאשׁוֹנִים בְּפֹחוֹת מְרַב־עֵינִית אִפְּלוּ בְּדִיעִבְדוּ, וְרֹאה כִי שֶׁהַבֹּאנִי בְּשִׂמּוֹ לְהַלְלֵן (סִיק נוּ).**

יִזְכַּל לְסַפֵּךְ עַל דַּעַת הַפְּקִילִין, וְתַבְתּוּ הַאֲחִיזוּנִים, דָּאָם פִּסְתָּה יָדוֹ **א** (**א**) **הַנְּטוּטִל וְכוּ', אֲקָרִים הַקְּדָמָה קְצָרָה, כְּפִי הַמְּבַאֵר בְּסוּר וּבִית־יוֹסֵף וּבְיַתְרָה הַפּוֹסְקִים, כְּדִי שְׂתַקְרָאוּ אֵילוּ הַסְּעִיפִים, וְהוּא:** הַגֵּה נְהַבָּאֵר בְּסִימָן קַנְה, וְדַעַסֵּם נְטִיִלָה יָדִים הוּא מְשִׁמֵם הַיְדִים עַסְקָנִיחַת הֵם וְלָכֵן נוֹרֵד לְחַלְקֵן כְּמַטָּה, אִם לֹא שְׂטִיטְהֵרָם **א** (**א**) **וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית בְּרַב־עֵינִית מִיּוֹם:** (6) **וְצָרִיךְ לִשְׁל שְׁנֵי פְעֻמִּים עַל יָדָיו, דְּבִשְׂפִיכָה רֹאשׁוֹנָה מְטַהֵר יָדָיו, אֲכָל הַסִּים עֲצָמָם טְמֵאִים הֵם, שְׁנַטְמָאוּ אִתָּא לִטְוֵל אִם לִטְוֵל אִם לִשְׂעוּת הַדַּחֵק, אִךְ בַּחֲרַד הַאֲמַנְטִיבָה מוֹתֵר לְכַתְחִילָה, וְגַם אִם יֵשׁ בּוּ בִּישׁוּרִים יֵשׁ מְקוּם הַחֵקֵל עַל יָדוּ פְרִיסַת וְיִלְוִן, וְיִמְנִי אַתְּ הַבְּרַכָּה תְּמִיד יֹאמֵר בַּחוּץ, וּבִשְׂרִית אֹרֵךְ לְעִינִין (חֵיא) (וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית אִין יוֹדוּ טוֹהוּרַת אִם לֹא נְטַל מִיּוֹם שְׁנִימִים, וְלֹא יוֹעִיל לְגַבֵּב יוֹדוּ לְאַחַר מִיּוֹם רֹאשׁוֹנִים בְּפֹחוֹת מְרַב־עֵינִית אִפְּלוּ בְּדִיעִבְדוּ, וְרֹאה כִי שֶׁהַבֹּאנִי בְּשִׂמּוֹ לְהַלְלֵן (סִיק נוּ).**

יִזְכַּל לְסַפֵּךְ עַל דַּעַת הַפְּקִילִין, וְתַבְתּוּ הַאֲחִיזוּנִים, דָּאָם פִּסְתָּה יָדוֹ **א** (**א**) **הַנְּטוּטִל וְכוּ', אֲקָרִים הַקְּדָמָה קְצָרָה, כְּפִי הַמְּבַאֵר בְּסוּר וּבִית־יוֹסֵף וּבְיַתְרָה הַפּוֹסְקִים, כְּדִי שְׂתַקְרָאוּ אֵילוּ הַסְּעִיפִים, וְהוּא:** הַגֵּה נְהַבָּאֵר בְּסִימָן קַנְה, וְדַעַסֵּם נְטִיִלָה יָדִים הוּא מְשִׁמֵם הַיְדִים עַסְקָנִיחַת הֵם וְלָכֵן נוֹרֵד לְחַלְקֵן כְּמַטָּה, אִם לֹא שְׂטִיטְהֵרָם **א** (**א**) **וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית בְּרַב־עֵינִית מִיּוֹם:** (6) **וְצָרִיךְ לִשְׁל שְׁנֵי פְעֻמִּים עַל יָדָיו, דְּבִשְׂפִיכָה רֹאשׁוֹנָה מְטַהֵר יָדָיו, אֲכָל הַסִּים עֲצָמָם טְמֵאִים הֵם, שְׁנַטְמָאוּ אִתָּא לִטְוֵל אִם לִטְוֵל אִם לִשְׂעוּת הַדַּחֵק, אִךְ בַּחֲרַד הַאֲמַנְטִיבָה מוֹתֵר לְכַתְחִילָה, וְגַם אִם יֵשׁ בּוּ בִּישׁוּרִים יֵשׁ מְקוּם הַחֵקֵל עַל יָדוּ פְרִיסַת וְיִלְוִן, וְיִמְנִי אַתְּ הַבְּרַכָּה תְּמִיד יֹאמֵר בַּחוּץ, וּבִשְׂרִית אֹרֵךְ לְעִינִין (חֵיא) (וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית אִין יוֹדוּ טוֹהוּרַת אִם לֹא נְטַל מִיּוֹם שְׁנִימִים, וְלֹא יוֹעִיל לְגַבֵּב יוֹדוּ לְאַחַר מִיּוֹם רֹאשׁוֹנִים בְּפֹחוֹת מְרַב־עֵינִית אִפְּלוּ בְּדִיעִבְדוּ, וְרֹאה כִי שֶׁהַבֹּאנִי בְּשִׂמּוֹ לְהַלְלֵן (סִיק נוּ).**

יִזְכַּל לְסַפֵּךְ עַל דַּעַת הַפְּקִילִין, וְתַבְתּוּ הַאֲחִיזוּנִים, דָּאָם פִּסְתָּה יָדוֹ **א** (**א**) **הַנְּטוּטִל וְכוּ', אֲקָרִים הַקְּדָמָה קְצָרָה, כְּפִי הַמְּבַאֵר בְּסוּר וּבִית־יוֹסֵף וּבְיַתְרָה הַפּוֹסְקִים, כְּדִי שְׂתַקְרָאוּ אֵילוּ הַסְּעִיפִים, וְהוּא:** הַגֵּה נְהַבָּאֵר בְּסִימָן קַנְה, וְדַעַסֵּם נְטִיִלָה יָדִים הוּא מְשִׁמֵם הַיְדִים עַסְקָנִיחַת הֵם וְלָכֵן נוֹרֵד לְחַלְקֵן כְּמַטָּה, אִם לֹא שְׂטִיטְהֵרָם **א** (**א**) **וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית בְּרַב־עֵינִית מִיּוֹם:** (6) **וְצָרִיךְ לִשְׁל שְׁנֵי פְעֻמִּים עַל יָדָיו, דְּבִשְׂפִיכָה רֹאשׁוֹנָה מְטַהֵר יָדָיו, אֲכָל הַסִּים עֲצָמָם טְמֵאִים הֵם, שְׁנַטְמָאוּ אִתָּא לִטְוֵל אִם לִטְוֵל אִם לִשְׂעוּת הַדַּחֵק, אִךְ בַּחֲרַד הַאֲמַנְטִיבָה מוֹתֵר לְכַתְחִילָה, וְגַם אִם יֵשׁ בּוּ בִּישׁוּרִים יֵשׁ מְקוּם הַחֵקֵל עַל יָדוּ פְרִיסַת וְיִלְוִן, וְיִמְנִי אַתְּ הַבְּרַכָּה תְּמִיד יֹאמֵר בַּחוּץ, וּבִשְׂרִית אֹרֵךְ לְעִינִין (חֵיא) (וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לֹא בְּשִׁבְתִּית אִין יוֹדוּ טוֹהוּרַת אִם לֹא נְטַל מִיּוֹם שְׁנִימִים, וְלֹא יוֹעִיל לְגַבֵּב יוֹדוּ לְאַחַר מִיּוֹם רֹאשׁוֹנִים בְּפֹחוֹת מְרַב־עֵינִית אִפְּלוּ בְּדִיעִבְדוּ, וְרֹאה כִי שֶׁהַבֹּאנִי בְּשִׂמּוֹ לְהַלְלֵן (סִיק נוּ).**

הִלְכוֹת נְטִיילָה יְדִים סִימָן קַסב

<div></div>	<div>ביאורים ומוספים</div>
<div>סימון קסב</div>	<div>הגהקה וַשְׁפֹּשׁוּ הַיְדִים בְּנִטְיִלָּה</div>
<div>מְשִׁנָּה בְּרִוְרָה</div>	<div>מְשִׁנָּה בְּרִוְרָה</div>
<div>דַּעַסֵּם נְטִיִלָת יָדִים הוּא מְשִׁמֵם דְּרִיזִים עַסְקָנִיחַת הֵם וְלָכֵן נוֹרֵד צָרִיךְ צְלִינִין טְמָאוּה, אִם לֹא שְׂטִיטְהֵרָם בְּרַב־עֵינִית מִיּוֹם: </div>	<div>דַּעַסֵּם נְטִיִלָת יָדִים הוּא מְשִׁמֵם דְּרִיזִים עַסְקָנִיחַת הֵם וְלָכֵן נוֹרֵד צָרִיךְ צְלִינִין טְמָאוּה, אִם לֹא שְׂטִיטְהֵרָם בְּרַב־עֵינִית מִיּוֹם: </div>
<div>בְּשִׂרַת מְנַחַת יַצְחָק (חֵיד סִי' לו) שְׂבַשְׂעַת הַדַּחֵק כְּנֻן שְׂהוּא בּוֹרֵךְ אִלָּא שׂוּיָה לְבָרַךְ אַתְּ הַבְּרַכָּה בַּחוּץ, וְדַעַת הַגְּרַשִׁי' אִיעִירְבָךְ (וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לו) בְּשִׁבְתִּית הַמִּיּוֹם חוּרָה עַל אֲצַבְעוּתָיו וְיַטְמָאוּן, וְאִכֵּן לְפִי שִׂיטַת הַרְשִׁבִיא כַּתֵּב בְּבִיהִי'ל דִּיָּה הוּא דְּהִינְן) שְׂאָם נְטוּל יַדוּ עַד קֶשֶׁר אֲצַבְעוּתָיו, לֹא יוֹעִיל לְהַשְׁפִּילֵן מִתְּחִילַת הַנְטִיילָה, שְׂהַרִי עֵרִינִין יֵשׁ לַחֲשׂוֹשׁ שְׂבִיפִיכָה רֹאשׁוֹנָה הַגִּיעוּ הַמִּיּוֹם מַחוּץ לְקֶשֶׁר אֲצַבְעוּתָיו וְנַטְמָאוּ בְּאִיּוֹם לְטוּהַר אַתְּ הַדְרִיזִים (אֵלֵאל רַךְ הַלְהִסִר הַלְבַלְרִךְ), הַרִי דָהּ כְּמוּם שְׂלֵא נַטְהוּרָו בְּשִׂיפִיכָה שְׂהִיחַ עַל יוֹדוּ וְיַטְמָאוּה, וּבִיֹאֵר שֶׁם שְׂאִין דְּבַרִי הַרְמִיא אֲמוּרִים אֵלֵאל כְּשִׁטוּל כַּל הַיָּד עַד הַקְּנֵה, שְׂאוּ לְדַעַת בְּמַשְׁכִּיב לְעֵיל לִי מִיּוֹם שְׁנִימִים לְטוּהַר אֵלֵאל מִיּוֹם שְׂבִאוּ עַל הַיָּד כַּחֲלֵק מַהֲנִטְיילָה, (וְרֹאה שֶׁם שִׁבְיָאֵר הַחִילּוּק מַמַּה שְׂהַבִיא בְּבִיהִי'ל שְׂאָם נִגַּע בְּרִיזוּ בְּמוֹם הֵם כְּשִׂרִים לְנִטְיילָה וְאִין אֲמוּרִים שְׁנַטְמָאוּ וְיַטְמָאוּ אַתְּ הַדְרִים), אִכֵּן אִם נְטַל בַּחֲתִילָה בְּאִפְּוֹן שְׂאֲחִיר שְׂהַמִּים שְׂטַפּוּ אַתְּ מִיּוֹם שְׁנִימִים לְעֵיל לִי מִיּוֹם שְׁנִימִים עַל הַרְשִׁבִיא שֶׁם בּוּהַ חֲשִׁשׁ, כַּתֵּב אִם הַשְׁפִּיל יוֹדוּ מִתְּחִילָה וְעַד סוּף גַּם כֵּן אִין לְמַה לַחֲוֹשׁ וְכַמוּ שְׂכַתֵּב הַרְמִיא כֵּאֵן וּבִיֹאֵר בְּמַשְׁכִּיב.</div>	<div>בְּשִׂרַת מְנַחַת יַצְחָק (חֵיד סִי' לו) שְׂבַשְׂעַת הַדַּחֵק כְּנֻן שְׂהוּא בּוֹרֵךְ אִלָּא שׂוּיָה לְבָרַךְ אַתְּ הַבְּרַכָּה בַּחוּץ, וְדַעַת הַגְּרַשִׁי' אִיעִירְבָךְ (וְהַלְבִּיחַ שְׂלֵמָה תַּפְלָה פִּיב סְכִיד דְּבַר הַלְבַּה סִיק לו</div>